

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2007/25124
Karar No. 2007/35726
Tarihi: 28.11.2007

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/41

-
- **MEMURLAR İÇİN ÖN GÖRÜLEN İKRAMIYEDEN İŞÇİ STATÜSÜNDE ÇALIŞAN DAVACININ YARARLANAMAYACAĞI**
- **MİKTARLARI BELİRLENEBİLEN ALACAKLAR İÇİN AÇILAN EK DAVALAR İÇİN AYRI AYRI VEKÂLET ÜCRETİNE HÜKMEDİLEMEYECEĞİ**

OZETİ: Davacı lehine kurulan ikramiye alacağının dayanağı 4792 sayılı kanununun 17. maddesidir. Bu madde 3. fıkrasında "... Kurumun memur statüsündeki kadrolu personeline... İkramiye verilir." şeklinde düzenleme vardır. Oysa davacı talebi, Mahkeme kabulü ve Hukuk Genel Kurulu Kararına göre davacının işçi statüsünde çalıştığı kabul edilmektedir. Ayrıca davacı ile yapılan sözleşmelerde ikramiye ödeneceğine ilişkin bir düzenleme yoktur. Bu nedenle ikramiye alacağının reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile kabulü hatalıdır.
Davacı bir kısım işçilik alacakları için kısmi dava açmış, daha sonra alınan bilirkişi raporu üzerine ek dava ile fazlaya ilişkin saklı tuttuğu talepleri için ek dava açmıştır. Mahkemece ek dava dilekçesi davalı tarafa tebliğ edilip, yargılama yapılmak suretiyle davalı tarafın savunması ve varsa zamanaşımı defii hususunda beyanı alınmadan tensiple birleştirme kararı verilmiştir. Bu uygulama usule aykırı olduğundan açılan kısmi dava dilekçesindeki miktarlar esas alınmak suretiyle sonuca gidilmesi gerekirken ek davadaki miktarlara da karar verilmesi hatalıdır. Kabule göre miktarı belirlenebilen alacaklarla ilgili kısmi dava açılıp daha sonra ek dava ile miktarın belirlenmesi durumunda dava açma hakkı kötüye kullanıldığından TMK 2. maddesi uyarınca " hakkın kötüye kullanılmaması" kuralı göz önüne alındığında ek ve ek davalar için ayrı ayrı vekâlet ücretine karar verilmesi de isabetsiz bulunmuştur

DAVA :Davacı, fazla mesai, döner sermaye alacağı ile ikramiye alacağının ödetilmesine, karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının tüm davalının aşağıdaki bendenlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2- Davacı lehine kurulan ikramiye alacağının dayanağı 4792 sayılı kanunun 17. maddesidir. Bu madde 3. fıkrasında "... Kurumun memur statüsündeki kadrolu personeline... İkramiye verilir." şeklinde düzenleme vardır. Oysa davacı talebi, Mahkeme kabulü ve Hukuk Genel Kurulu Kararına göre davacının işçi statüsünde çalıştığı kabul edilmektedir. Ayrıca davacı ile yapılan sözleşmelerde ikramiye ödeneceğine ilişkin bir düzenleme yoktur. Bu nedenle ikramiye alacağının reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile kabulü hatalıdır.

3-Davacı bir kısım işçilik alacakları için kısmi dava açmış, daha sonra alınan bilirkişi raporu üzerine ek dava ile fazlaya ilişkin saklı tuttuğu talepleri için ek dava açmıştır. Mahkemece ek dava dilekçesi davalı tarafa tebliğ edilip, yargılama yapılmak suretiyle davalı tarafın savunması ve varsa zamanaşımı defii hususunda beyanı alınmadan tensiple birleştirme kararı verilmiştir. Bu uygulama usule aykırı olduğundan açılan kısmi dava dilekçesindeki miktarlar esas alınmak suretiyle sonuca gidilmesi gerekirken ek davadaki miktarlara da karar verilmesi hatalıdır. Kabule göre miktarı belirlenebilen alacaklarla ilgili kısmi dava açılıp daha sonra ek dava ile miktarın belirlenmesi durumunda dava açma hakkı kötüye kullanıldığından TMK 2. maddesi uyarınca " hakkın kötüye kullanılmaması" kuralı göz önüne alındığında ek ve ek davalar için ayrı ayrı vekâlet ücretine karar verilmesi de isabetsiz bulunmuştur.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, 28.11.2007 gününde oybirliği ile karar verildi.